

РЕШЕНИЕ

№ 2938

гр. София, 15.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3488** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс(АПК) вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е образувано по жалба на Г. З. Б. от Г.С. против заповед N РД-09-50-1480/22.12.2009г. на главния архитект на Г.С.. С оспорената заповед е отказано допускането на устройствена процедура за УПИ XI, X, VI, K.13, м." Б.", район" П.", конкретно за изработване на проект за частично изменение на ПУП , за закриване на улица от о.т. 624а до о.т. 634б с дължина от 26м. , съществуваща съгласно одобрения със заповед N РД-50-1097/24.11.1995г. регулационен план за K.13 и K.13а, с.Б..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на отказа, като постановен в противоречие с материалноправни разпоредби по устройство на територията.

Жалбоподателят моли да бъде постановено решение, с което бъде отменен отказът и административната преписка бъде върната на административния орган за позитивно произнасяне.

В с.з., жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и искането за отмяна на заповедта.

Ответникът – главният архитект на Столична община се представлява от юрк.Щ, който оспорва жалбата като неоснователна.Твърди, че не са налице предпоставките на чл.134, ал.2, т.1 от ЗУТ вр. с чл.17 от Закона за устройство и застрояване на Столична община(ЗУЗСО) за изменение на плана.

Заинтересованите страни, редовно призовани, не се явяват и не се представляват с изключение на З Р Т., която изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на 1/5 идеална част от имот с пл.сн.Н 2076 с площ от 2 500К.м., нанесен в кадастрален лист Г-12-3 Б, заснет през 1994г. с констативен акт за собственост N 42, т.ІІ, дело N 272/1995г.

Производството е започнало с подадени от него заявление с В.Н ГР-94-Г-1/05.01.2009г и от 20.02.2009г. , и съгласно приложено мотивирано предложение за провеждане на производство по изменение на действащия ПУП, конкретно за промяна на улица от о.т. 612- о.т. 623-о.т.624-о.т.624а-о.т.634б и изменение на границите на УПИ XI-2076, VI-15, 2076, К.13 и УПИ X-2201 по имотни граници / „... придаване на тези около 180 К.м. към парцел XI, К.13” / по одобрения със заповед N РД-50-09-357/17.06.1986г. регулационен план и ЧИРП на К.13 и К.13а, одобрен със заповед N РД-50-1097/24.11.1995г. на с.Б..

Искането е разгледано на заседание на ОЕСУТ и с решение по протокол N ЕС-Г-67/23.06.2009г.,т.17, съобразено с изразеното от главния архитект становище е взето решение за издаване на отказ за устройствената процедура, тъй като не е изтекъл срока за отчуждителни процедури по смисъла на чл.17, ал.1, т.2 от ЗУЗСО.

По делото е изслушана СТЕ, неоспорена от страните , която се кредитира от съда като компетентно и обективно дадена.

От заключението се установява, че с исканото изменение се засягат границите на УПИ VI-15, 2076 и УПИ XI-2076/стар/, нов ХLI-2076 от К.13 , както и на X-2201/стар от К.13а, нов XL-2201 от К.13. С исканата промяна, конкретно със затварянето на участъка от о.т.624а до о.т. 634 б касае част от тази улица, която се явява единствената напречна връзка за квартала между У.” Витошко лале” и У.” Цар А път”. Процесната улица / У.” Паметник”/от о.т. 612- о.т.623- о.т. 624- о.т. 624а- о.т.634б по действащия РП, на място е отворена само в участъка на равната част от терена и обслужва изброените в експертизата имоти. УПИ XI-2076 от К.13 не е застроен и действително е много стръмен с наклон към У.” Витошко лале” и излиза на нея. УПИ X-2201 от К.13а също излиза на У.” Витошко лале”. Подробно е описано по какъв начин се осигурява достъпът до спирките на градския транспорт, който не надвишава 400м. и е съобразен със изискванията на Наредба N 2 от 29.06.2004г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортни системи на урбанизирани територии.

С отпадането на процесната част от улицата няма да бъде нарушено изискването за лице съобразно разпоредбата на чл.19, ал.1, т.4 от ЗУТ вр. с чл.81, ал.3 от ЗУТ. Съгласно последната, УПИ с изход на задънена улица могат да имат лице към нея с размер, не по-малко от ширината ѝ. В конкретния случай, процесната улица е с широчина 6м., поради което и полученото лице със същия размер е в съответствие с предвидените в закона норми. Няма предвидено уширение съгласно изискването на чл.81, ал1, изр.2 от ЗУТ.

С оглед твърдението на юрк.Щ, че за строежа в УПИ X-2201 са издадени строителни книжа, съобразени с действащия към момента ПУР и съответно при изменението му, това ще доведе до недопустимо разположение на строежа, са изискани доказателства от главния архитект на район” П.”. Представени са строително разрешение, одобрен архитектурен проект и оценка за съответствие.

Обжалваната заповед, с която е отказано исканото от жалбоподателя Г. Б. изменение му е съобщена на 24.03.2010г./л.96/ и жалбата срещу нея е подадена до АССГ чрез административния орган на 06.04.2010г.

При така установените факти и след извършена по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК служебна проверка, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е ?

На първо място, оспорената заповед е валиден административен акт, издаден от компетентен орган, надлежно оправомощен със заповед N РД-09-3345/29.05.2008г., допълнена със заповед N РД-09-4338/02.12.2008г. / л.24, л.29/.

Постановеният отказ, който на практика представлява отказ за издаване на предписание по чл. 135 от ЗУТ е мотивиран с липса на предпоставка по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ поради това, че не са изтекли сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти-публична общинска собственост или публична държавна собственост на територията на СО , който съгласно чл.17, ал.1, т.2 от ЗУЗСО за обекти на транспортната техническа инфраструктура, за второстепенна улична мрежа е 10 години.

От изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, се установява, че имотите на жалбоподателя и на заинтересованите страни са засегнати от исканото изменение, касаещо премахване на частта от улица, която не е реализирана/ от о.т.624а до о.т.634б/, съобразно предвижданията на плана, който е влязъл в сила със Заповед № РД-50-1097/24.11.1995г.

Съгласно чл. 208 ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ - да искат изменение на влезлите в сила планове.

Съгласно § 70 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (обн., ДВ, бр.61/2007 г.) сроковете по чл. 208 ЗУТ за започване на отчуждителните процедури на недвижими имоти, определени по действащите към датата на влизане в сила на закона подробни устройствени планове, за изграждане на обекти - публична общинска собственост, текат от 31 март 2001 г., т. е. сроковете за започване на отчуждителната процедура изтичат на 31.03.2011 г. за изграждането на елементите от транспортната техническа инфраструктура, каквато е улицата. Т. е., за административния орган все още не е изтекъл предвидения в закона срок, в който може да предприеме действия по приложението на одобрения през 1976 година регулационен план. Следователно, към момента на подаване на заявлението с искане за изменение на влязъл в сила ПУП, не е била налице хипотезата на чл. 208 ЗУТ, което изключва възможността за изменение на ПУП при условията на чл. 134, ал.2, т.1 ЗУТ.

Съгласно чл.17, ал.1, т.2 от ЗУЗСО сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община за обекти на транспортната техническа инфраструктура - за второстепенна улична мрежа, за обекти на техническата инфраструктура - преносните (довеждащите и отвеждащите) проводи (мрежи) и съоръженията към тях; за обекти на социалната инфраструктура - за обекти на здравеопазването, образованието, културата, социалните дейности и спорта; за обекти

на общинското и държавното управление - 10 години;

Съгласно ал.2 от същата разпоредба , сроковете по ал. 1 започват да текат от влизането в сила на този закон, т.е. от 28.01.2007г.

Основателни са доводите на процесуалния представител на ответника, че ЗУЗСО е специален по отношение на ЗУТ що се отнася до имоти на територията на СО, както и че ЗУЗСО би бил неприложим само по отношение на планове, приети и влезли в сила след влизане в сила на ЗУЗСО, тъй като по отношение на тях не може да се приложи този начален имот.

Именно по тези съображения, правилно е решението на ОЕСУТ по протокол N ЕС-Г-67/23.06.2009г.,т.17, съобразено с изразеното от главния архитект становище за издаване на отказ за устройствената процедура, тъй като не е изтекъл срока за отчуждителни процедури по смисъла на цитираната разпоредба.

Заявлението, по повод на което е образувано административното производство, приключило с издаване на процесната заповед- предмет на оспорване в настоящето производство е подадено преди изтичането на срока по чл.17, ал.1, т.2 от ЗУЗСО, което от своя страна обосновава законосъобразността на отказа на главния архитект да одобри исканото изменение.

Започналото отчуждително производство преди изтичането на установените в закона срокове изключва възможността за изменението на ПУП при условията на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ и правилно исканото изменение е отказано. Оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона.

Следва да се има предвид, че принцип на ЗУТ е стабилитетът на устройството на територията и е недопустимо непрекъснато осъвременяване на плановете. Като изключения от този принцип в закона са посочени възможности за изменение на действащ ПУП, които обаче следва да се тълкуват стриктно, предвид характера им на изключения.

Изложеното е достатъчно , за да се отхвърли жалбата като неоснователна, предвид на което съдът намира, че не е необходимо да обсъжда останалите доводи и възражения на страните.

За пълнота следва да се отбележи, че с оглед установеното от ВЛ обстоятелство, че с исканото изменение се засягат границите на УПИ VI-15, 2076 и УПИ XI-2076/стар/, нов XLI-2076 от К.13 , както и на X-2201/стар от К.13а, нов XL-2201 от К.13, основателно е и възражението, че не е спазено изискването на чл.15, ал.3 от ЗУТ, т.е. липсва съгласие на собствениците, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. З. Б. против заповед N РД-09-50-1480/22.12.2009г. на главния архитект на Г.С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :

